

Petr Fabian: 8×4

Vzdálené, váznoucí volání křepelky.
Všemu ses vzdálil, pohled objímá
jen tvé nitro: nepřekročitelnou vzdálenost
od obrysů, pevně určujících věci.

20. 6. 2007

Sem patřit. Do nitra
prachu sahá kámen v srdci, obzorem
vítr. Nic nesouvisí s ničím; řeč
vydává svědectví o nepodstatném.

3. 4. 2005

Fragmenty cesty, po které jsi přišel,
složené do obrazu před očima:
přečteš z něj něco jiného než střepy bez detailů,
prořezávající se paměti k obrysu počátku?

10. 8. 2008

Slunce, které za chvíli propadne k obzoru,
poslední zákoutí s vytrženými stopami:
pravidelnost přikrývá jako plíseň
rozhraní světů, zanikající pohybem, chvěním po přechodu světla.

1. 8. 2008

Uvidíš ještě dovnitř za obrys?
Večerní přepad světla, bez stínů.
Míjené tělo: v dálce plochý pohyb
traktoru s valníkem přetíná rozkročení k obzoru.

28. 7. 2008

Ztracený prostor paměti, který ti nepatří:
zůstane víc než tupá malátnost
pohledu zpět do zavřených oken,
neoddělujících tady a tam, vně a uvnitř?

10. 8. 2008

Na chlebu jemný povlak plísně.
Soustřed' se na detail: mizející světlo
strhává s sebou vířivé rozpětí
neklidu, pod nímž tma pohlcuje obzor.

29. 7. 2008

Dokončit obraz: neostré tahy.
Ani zdánlivý souhlas linií
nezvedne skutečnost, unikající obraz.
Ta i ta ruka se třese: jak být přesný.

31. 12. 2007

Petr Fabian (1974) vydal sbírky básní *Dům mezi okny* (H&H 2001), *Lomová pole* (Host 2002), *Bludná domů* (Weles 2005) a záznamy *Přibližné odlehlosti* (Zblou 2006). Spoluautor antologie [Vrh křidel](#), pracuje jako fyzik.